

2006. január 18., szerda

P6_TA(2006)0019

Éghajlatváltozás

Az Európai Parlament állásfoglalása az éghajlatváltozásról

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezményben részes országok 11. konferenciájára és a Kiotói Jegyzőkönyvben részes feleknek azzal párhuzamosan, szintén Montrealban, 2005 decemberében megrendezett első ülésére,
 - tekintettel saját korábbi állásfoglalásaira, és különösen a 2005. május 12-i, a kormányzati szakértők éghajlatváltozásról szóló szemináriumáról szóló ⁽¹⁾, és a 2005. november 16-i, a „Nyerjük meg a csatát a globális éghajlatváltozás ellen” című bizottsági közleményről szóló állásfoglalásokra ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,
1. üdvözli a konferencia átfogó eredményeit, különösen azt, hogy párbeszéd kezdődött egy jövőbeli éghajlatváltozás-kezelési rendszerrel kapcsolatban, nem csupán a Kiotói Jegyzőkönyv, hanem az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményének vonatkozásában is; valamint üdvözli a meglévő éghajlatváltozás-kezelési rendszer végrehajtási szabályaival kapcsolatos technikai előrelépést;
 2. gratulál a kanadai elnökségnek a konferencia előkészítése és sikeres lebonyolítása során tanúsított energiához és lendülethez;
 3. üdvözli a Kiotói Jegyzőkönyv I. mellékletében részes feleknek Montrealban megnyilvánuló hajlandóságát egy második kötelezettségvállalási időszak elfogadására 2012 után, de hangsúlyozza, hogy ezek az országok egyedül nem oldják meg a problémát, és tisztában van azzal, hogy több országot kell bevonni a küzdelembe a teljes kibocsátás globális megfékezése érdekében;
 4. üdvözli, hogy az Európai Unió aktívan részt vállal a montreali nemzetközi megállapodás előmozdításában, ugyanakkor úgy véli, hogy az Uniónak nem szabad elbizakodottnak lennie saját szerepével kapcsolatban, és sürgeti, hogy a nemzetközi partnereivel folytatott jövőbeli tárgyalások során őrizze meg ambíciózusságát;
 5. sajnálattal veszi tudomásul, hogy az Egyesült Államok kormánya vonakodik mindenfajta, az éghajlatváltozással kapcsolatos nemzetközi partnerségben való részvételtől, de megjegyzi, hogy legalább nem állt a montreali megállapodás útjába; üdvözli, hogy az amerikai társadalom kulcsfontosságú szereplői – köztük a kongresszus mindkét házának képviselői, polgármesterek, nem kormányzati szervezetek és az üzleti közösség számos tagja – egyre nagyobb hangsúlyt fektetnek az éghajlatváltozás elleni küzdelemre;
 6. üdvözli, hogy a gyorsan iparosodó fejlődő országok láthatóan egyre elkötelezettebbek az éghajlatváltozásról szóló párbeszéd, valamint az éghajlatváltozás elleni küzdelem és az ahhoz való alkalmazkodás innovatív módjainak feltárása iránt;
 7. jóváhagyólag megjegyzi, hogy a Kiotói Jegyzőkönyv lehetőségeinek megfelelő kiaknázására fontos végrehajtási intézkedések sorát fogadtak el, különös tekintettel az alábbiakra:
 - i. a Marrakeshi Megállapodások és a Kiotói Szabálykönyv végleges elfogadása;
 - ii. a Kiotói Jegyzőkönyvnek való megfelelést biztosító rendszer létrehozásával kapcsolatos megállapodás;
 - iii. a tiszta fejlődési mechanizmus (TFM) megerősítése a finanszírozás javítása, a bürokrácia csökkentése és az operativitás általános javítása érdekében;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0177.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0433.

2006. január 18., szerda

- iv. az együttes megvalósítás újraindítása annak érdekében, hogy az szintén fontosabb szerepet tölthessen be a jövőben;
- v. egy ötéves program elfogadása az éghajlatváltozás hatásairól, amely létfontosságú kiegészítő intézkedéseket tartalmaz a kibocsátás csökkentésére;
8. üdvözlí, hogy Montrealban nem csak azt ismerték fel, hogy új elkötelezettségre van szükség a Kiotói Jegyzőkönyv I. mellékletében részes felek részéről 2012 után, hanem azt is, hogy nem lehet időkiesés az első és a második elkötelezési időszakok között; úgy véli, hogy ennek fel kellene gyorsítania az új tárgyalásokat, mivel azokat a ratifikációs folyamat befejezéséhez szükséges idő biztosításával kell lezárni; emlékeztet, hogy a fent említett 2005. november 16-i állásfoglalásában ebben az összefüggésben – 2008 végéig tartó – határidő megállapítását szorgalmazta a jövőbeli éghajlati elkötelezettségekkel kapcsolatos megállapodás megkötésére;
9. megjegyzi, hogy a Kiotói Jegyzőkönyvben részes feleknek 2006. március 15-ig kell benyújtaniuk előzetes megjegyzéseiket, és hogy az illetékes munkacsoport első ülésére 2006 májusában kerül majd sor;
10. üdvözlí az Egyezmény szélesebb összefüggéseiben az éghajlatváltozásra adott nemzeti és nemzetközi válaszok hatékonyabb és megfelelő fejlesztéséről szóló párbeszédre irányuló kezdeményezést, melyben minden ország részt vehet; megjegyzi továbbá, hogy erre a párbeszédre műhelyfoglalkozások keretein belül kerül majd sor, melyekkel kapcsolatos előzetes véleményüket a feleknek 2006. április 15-ig kell benyújtaniuk, és hogy a felek két következő konferenciáján (COP 12 és COP 13) felmerülő kérdésekről jelentés készül majd;
11. felhívást intéz arra vonatkozólag, hogy a Parlament, a Bizottság és a Tanács folytasson intenzív párbeszédet az összes fenti határidő betartásával;
12. nyomatékosan kéri, hogy az EU terjesszen elő nagy törő napirendet a Kiotói Jegyzőkönyvről és az Egyezményről szóló tárgyalásokkal kapcsolatban;
13. emlékeztet a fent említett 2005. november 16-i állásfoglalásában kitűzött két stratégiai célra:
- i. a globális átlaghőmérséklet az iparosodás előtti szintet legfeljebb 2 °C-kal haladhatja meg;
- ii. a fejlődő országok kibocsátásának erőteljes, 2020-ig 30 %-os, 2050-ig pedig 60-80 %-os csökkentése;
14. kéri, hogy végezzék el az I. melléklet iparosodott országaira vonatkozó új, kötelező csökkentések kiegészítésével kapcsolatos innovatív megközelítések, például a csökkentés és konvergencia elvének, valamint a javasolt „ágazati elkötelezettség megközelítés” előnyeinek és hátrányainak intenzív felülvizsgálatát, amellyel összefüggésben legfontosabb fejlődő országok önkéntes üvegházhatást okozó gázok intenzitásával kapcsolatos célokat vállalhatnak a legfontosabb ipari ágazatokban, valamint piaci és technológiai ösztönzést kaphatnának e célok eléréséhez;
15. emlékeztet, hogy támogatja a rugalmas mechanizmusok további alkalmazását, valamint a globális szénpiac plafonértékeken és kereskedelmen alapuló hosszú távú céljait;
16. úgy véli, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem egyik legfontosabb módja a technológiai fejlődés segítségével történő küzdelem; megjegyzi, hogy az EU fokozni fogja a más országokkal folytatott technológiai együttműködését, és ezért felhívást intéz az új technológiák által megnyitott lehetőségek, például a megújuló energiaforrások, a szénmegkötés és -tárolás részletes feltárására; ismételten megerősíti, hogy a környezeti technológiák versenyelőnyhöz juttathatják az EU-t és emellett nagymértékben hozzá tudnak járulni a kibocsátás-csökkentéshez; megjegyzi, hogy a környezeti technológiák ezért a fenntartható fejlődési stratégia középpontjában helyezkednek el az EU kiotói kötelezettségvállalásaival és a lisszaboni stratégiával összhangban, továbbá úgy véli, hogy az ezen a téren végzett kutatást fel kellene gyorsítani és egyértelmű környezeti teljesítménycélokat kellene elfogadni a legjobb elérhető technológiák használatának ösztönzése érdekében;

2006. január 18., szerda

17. úgy véli, hogy az I. melléklet iparosodott országainak továbbra is fontos szerepet kell játszaniuk globális szinten az éghajlatváltozás kezelésében; felhívja a Kiotói Jegyzőkönyv I. mellékletében részes feleket, hogy tartsák be meglévő elkötelezettségeiket és tűzzenek ki nagy ívű terveket a 2012 utáni második elkötelezettségi időszakra; emellett felhívja azokat az iparosodott országokat, amelyek nem ratifikálták a Kiotói Jegyzőkönyvet, hogy fontolják meg álláspontjukat, vezessenek be szigorú nemzeti intézkedéseket és vállaljanak aktív szerepet a jövőbeli nemzetközi tárgyalásokon annak érdekében, hogy részt vehessenek a jövőbeli éghajlatváltozás-kezelési rendszerben;

18. hangsúlyozza annak kiemelkedő fontosságát, hogy a gyorsan iparosodó fejlődő országokat is bevonják a jövőbeli éghajlatváltozás-kezelési rendszerbe, a gazdasági fejlődésük előmozdításával és a szegénység elleni küzdelemmel kapcsolatos aggodalmaik tiszteletben tartásával; megjegyzi, ebben a szakaszban több ország vonakodik kötelező kibocsátási korlátozások vállalásától, de reméli, hogy ezek végül mégis lehetővé válnak majd, és úgy véli, hogy az önkéntes ágazati célok elfogadása hasznos első lépés lehetne ez ügyben; hangsúlyozza, hogy a szegénység és a rossz környezetgazdálkodás között szoros összefüggés van, ezért kéri az EU-t és tagállamait egy olyan bátor politika kialakítására a fejlődő országokkal folytatott technológiai partnerség és tapasztalatcsere területén, ami ezen országoknak lehetőséget ad arra, hogy fenntarthatóbb és éghajlatbarátabb alapon fejlessék gazdaságukat és fokozzák jólétüket;

19. nyomatékosan kéri, hogy az egyes EU tagországok és az EU egésze teljesítsék meglévő elkötelezettségeiket, ennek hiánya ugyanis alááshatná az EU vezető szerepét a nemzetközi tárgyalásokon; ebben az összefüggésben vállalja, hogy kezdeményezni fogja az EU éghajlatváltozással kapcsolatos belső intézkedéseinek, valamint az intézkedések megvalósulási mértékének szisztematikusabb ellenőrzését;

20. hangsúlyozza egy, az energia-megtakarítással, a megújuló energiákkal, a szállítással, a mezőgazdasággal, az iparral, a kutatás-fejlesztéssel stb. kapcsolatos ágazati politikákat is magában foglaló összehangolt megközelítés alapvető fontosságát az EU részéről az éghajlatváltozási politikával kapcsolatban; külön hangsúlyozza, hogy e politikák éghajlatváltozásra gyakorolt hatásait szorosan nyomon kell követni, és olyan intézkedéseket kell hozni, amelyek e hatásokat az EU által a Kiotói Jegyzőkönyvben vállalt szintre csökkentik; emlékeztet e tekintetben a fent említett 2005. november 16-i állásfoglalásában tett különböző konkrét javaslatokra;

21. hangsúlyozza, hogy az energiapolitika az éghajlatváltozással kapcsolatos globális stratégia középponti eleme: energiaforrásaink diverzifikációja, valamint az alternatív, fenntarthatóbb és környezetbarátabb energia-típusokra való átállás nagyban hozzájárulhat a kibocsátáscsökkentéshez; a diverzifikáció révén ugyanakkor elérhető, hogy az EU kevésbé legyen a külső forrásokra utalva, és kevésbé legyen érzékeny az energiaellátást érintő válságokra;

22. felhív az alábbi alapos vizsgálatára:

- i. az Európai Kibocsátáskereskedelmi Rendszerre, valamint az egyéb ágazatokban a Kiotói Jegyzőkönyvben vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében kialakított, az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését célzó politikákra és intézkedésekre a 2008–2012 időszakban előírt teljes támogatás;
- ii. az Európai Kibocsátáskereskedelmi Rendszer működése, a soron következő felülvizsgálata során történő továbbfejlesztés lehetőségei (például a kivételek alternatíváinak – benchmarking, árverezés – vizsgálatával), hatálya egyéb ágazatokra történő további kiterjesztésének, valamint más országok rendszereivel történő összekapcsolásának lehetőségei;
- iii. a TFM-ből és az együttes megvalósításból származó kreditek EU tagországi általi hasznosítása a hazai csökkentések és azok környezeti hatékonyságának fokozására;

23. hangsúlyozza az európai technológiai vezető szerep további erősítésének és az éghajlatváltozás elleni, technológiatranszferrel történő küzdelem szükségességét, és ezért sürgeti a TFM és az együttes megvalósítás projektjein belüli egyszerű iránymutatások kidolgozását, különös tekintettel arra, hogy a KKV-k képesek legyenek profitálni a kialakuló szén-dioxid piacok gazdasági potenciáljából;

2006. január 18., szerda

24. kiemeli a hatékony EU-kommunikáció szükségességét az éghajlatváltozással kapcsolatos kérdésekben, beleértve az éghajlatváltozás hatásaival kapcsolatos legfrissebb tudományos bizonyítékok megfelelő nyilvánosságát, a tévlenység következményeit, a termékek és szolgáltatások széntartalmával kapcsolatos információk közzétételét, az EU által előterjesztett politikai javaslatokat, a nemzetközi tárgyalások jelenlegi állását, valamint az EU, a tagállamok és az egyes állampolgárok szintjén teendő lépéseket;

25. felhívja az érintett bizottságokat és küldöttségeket, hogy szorosan működjenek együtt az éghajlatváltozási kérdésekben annak érdekében, hogy az iparpolitikai, energiapolitikai, szállítási, mezőgazdasági, kutatás-fejlesztési és egyéb kezdeményezéseket jobban össze lehessen hangolni az éghajlatváltozási célokkal, hogy az éghajlatváltozási kérdések rendszeresen napirendre kerüljenek a parlamentközi küldöttségek szintjén és a transzatlanti jogalkotási párbeszéd összefüggésében;

26. ismételten hangot ad folyamatos csalódottságának, amiért az EU-küldöttségekben részt vevő képviselőit kizárják az EU koordinációs üléseiről, és felhív e kérdés gyors megoldására, lehetőleg a 2006. novemberi COP 12 értekezlet előtt;

27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye titkárságának azzal a kéréssel, hogy továbbítsák az EU-n kívüli szerződő feleknek.

P6_TA(2006)0020

A fenntartható fejlődés környezeti aspektusai

Az Európai Parlament állásfoglalása a fenntartható fejlődés környezetvédelmi vonatkozásairól (2005/2051(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Környezetvédelmi politika és fenntartható fejlődés: a göteborgi Európai Tanács előkészítése” című 2001. május 31-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a barcelonai Európai Tanács számára készített, a fenntartható fejlődés stratégiájáról szóló 2002. február 28-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a 2002. évi, a fenntartható fejlődésről szóló világ-csúcstalálkozót előkészítő 2002. május 16-i állásfoglalásaira ⁽³⁾,
- tekintettel a „Környezetvédelmi megfontolások beillesztése más szakpolitikákba – a cardiffi folyamat mérlege” című bizottsági munkadokumentumra (COM(2004)0394),
- tekintettel „Az EU fenntartható fejlődési stratégiájának 2005. évi felülvizsgálata: előzetes összegzés és irányadás a jövőre vonatkozóan” című bizottsági közleményre (COM(2005)0037),
- tekintettel a göteborgi (2001. június 15–16.), a barcelonai (2002. március 15–16.) és a brüsszeli (2005. június 16–17.) európai tanácsi végkövetkeztetésekre,
- tekintettel az Európai Tanács által 2005. március 22–23-án elfogadott, felülvizsgált lisszaboni stratégiára,

⁽¹⁾ HL C 47. E, 2002.2.21., 223. o.

⁽²⁾ HL C 293. E, 2002.11.28., 84. o.

⁽³⁾ HL C 180. E, 2003.7.31., 507. és 517. o.